

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 1138

din 31 octombrie 2017

Prin Raportul nr. 6715/IJ/1405/DIP/2017/21528/S1/2017 Inspekția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind cererea de apărare a independenței sistemului judiciar, cu privire la apărarea independenței sistemului judiciar, ca urmare a informațiilor prezentate pe postul ROMÂNIA TV din data de 11.09.2017, în cadrul emisiunii „*Ediție de seară*” difuzată la ora 22.00, afirmații care au fost preluate de numeroase instituții media în cursul zilei de 12.09.2017 și ulterior.

Sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii are la bază solicitarea Direcției Naționale Anticorupție în legătură cu declarațiile domnului Daniel Dragomir, susținute în cadrul emisiunii „*Ediție de seară*” difuzată la ora 22.00, afirmații care au fost preluate ulterior de mass-media.

Domnul Daniel Dragomir, care în prezent are calitatea de inculpat, fiind trimis în judecată de procurorii Direcției Naționale Anticorupție pentru săvârșirea unor infracțiuni de corupție, a lăsat să se înțeleagă faptul că rechizitoriile Direcției nu se sprijină pe

probațiunea instrumentată de procurori în baza dispozițiilor procesual penale și că ar fi întocmite de angajații unei alte instituții, respectiv Serviciul Român de Informații, iar rolul procurorilor Direcției Naționale Anticorupție s-ar rezuma la semnarea și trimiterea la instanță a rechizitoriilor.

În vederea soluționării lucrării s-au analizat materialele publicate de către agențiile de presă și publicațiile care au preluat afirmațiile domnului Daniel Dragomir referitoare la aspectele sesizate de către Direcția Națională Anticorupție, în temeiul art. 75 alin 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În ședința Plenului din 31.10.2017, domnul Teodor Victor Alistar, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, reprezentant al Societății civile, a solicitat amânarea discutării Raportului 6715/IJ/1405/DIP/2017 pentru verificări detaliate privind existența sau inexistența faptelor de natură a afecta independența sistemului judiciar.

Domnul Teodor Victor Alistar a susținut că raportul Inspecției nu este suficient fundamentat, iar dezbaterile publice și declarațiile au creat o stare de tensiune și de afectare a justiției, astfel că este important ca demontarea lor să fie făcută fără putere de tăgadă. De asemenea, domnul Teodor Victor Alistar a susținut că în raport se face trimitere doar la declarații, apoi se menționează cadrul legal, o serie de recomandări și practici internaționale și se citează comunicate de presă. Se impune, în opinia domnului Alistar, ca “Inspecția Judiciară să analizeze dacă acele afirmații se confirmă sau se infirmă, iar dacă se infirmă, aceasta trebuie să fie de netăgăduit”. Totodată, s-a arătat că nu a fost audiat cel care a făcut declarațiile, nu au fost realizate verificări factuale.

Solicitarea de amânare a domnului Teodor Victor Alistar a fost susținută și de doamnele judecător Gabriela Baltag și Lia Savonea, membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, care au arătat că din raport lipsesc elemente esențiale, iar în ipoteza în care a fost afectată independența sistemului judiciar, nu doar a Direcției Naționale Anticorupție, se impune ca verificările să fie efectuate de o echipă mixtă de inspectori judecătorești și procurori.

Deliberând asupra solicitării de amânare a discutării Raportului 6715/IJ/1405/DIP/2017, formulată de domnul Teodor Victor Alistar, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, Plenul reține următoarele:

Afirmațiile făcute de domnul Daniel Dragomir în cadrul emisiunii „*Ediție de seară*” din 11.09.2017 care au făcut obiectul verificărilor Inspecției Judiciare consemnate în Raportul 6715/IJ/1405/DIP/2017 au avut un caracter general, neindicându-se numele vreunui ofițer al Serviciului Român de Informații care a întocmit dosare și nici ce dosare ar fi fost întocmite de asemenea ofițeri, astfel că inspectorii judiciari sunt în imposibilitate de a efectua verificări punctuale. Totodată, Inspecția Judiciară nu poate audia persoane din afara sistemului judiciar, conform Legii nr. 317/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare și Regulamentului de organizare și funcționare a Inspecției Judiciare aprobat prin Ordinul inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 24/2012, cu modificările și completările ulterioare, atribuțiile sale fiind limitate exclusiv la magistrați.

Plenul consideră că nu se impune refacerea raportului de către o echipă mixtă de inspectori, întrucât prezentul raport, deși a fost întocmit de un inspector procuror, a fost avizat de inspectorul-șef, cu respectarea dispozițiilor Hotărârii nr. 1027/2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a aprobat Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară.

Având în vedere considerentele enunțate, Plenul Consiliului Magistraturii a respins cu majoritate de voturi solicitarea formulată de domnul TEODOR-VICTOR ALISTAR, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, reprezentant al Societății civile, de amânare a discutării Raportului Inspecției Judiciare nr. 6715/IJ/1405/DIP/2017, în vederea efectuării de verificări detaliate ale Inspecției Judiciare privind existența sau inexistența faptelor de natura ingerințelor ce afectează independența sistemului judiciar.

Analizând Raportul Inspecției Judiciare nr. 6715/IJ/1405/DIP/2017, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Din verificările efectuate în conformitate cu prevederile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și în limitele de competență prevăzute de dispozițiile art. 46 alin. 2 din Legea nr. 304/2004, a rezultat că afirmațiile formulate la emisiunea „*Ediție de seară*” din 11.09.2017, care ar putea pune în

discuție afectarea independenței sistemului judiciar, rezultă din dialogul dintre moderatorul emisiunii și domnul Daniel Dragomir și ar fi următoarele:

Moderator: *Vorbești despre călcarea în picioare a Constituției. Una dintre modalitățile concrete și care au fost extrem de dezbatute, superficial dacă mă întrebați pe mine, este faimosul câmp tactic din justiție. Mai mult decât asta nu poți călca Constituția atât timp cât instanțele, procurorii și cine păcatele mele mai făcea parte din el erau sub controlul unor ofițeri de informații. Mai bine sau rău intenționați. Întrebarea mea este unde a avut loc sau care este zona de putere în care s-a decis crearea acestui monstru numit câmp tactic? Este inițiativa SRI-ului ? este o inițiativă externă, multinațională, supranațională? Habar nu am...*

Daniel Dragomir: *În primul rând prezența acestui câmp tactic – eu m-am uitat cu foarte mare atenție pe bilanțurile explicate de Serviciu în 2008 și în 2013, atunci când s-a discutat și despre prezența echipelor operative în care ofițerii direcției juridice din SRI lucrau în mod direct pentru a face anumite activități.*

Moderator: *Cum lucrau în mod direct? Făceau ei rechizițiile?*

Daniel Dragomir: *Da, domnule Ciutacu, făceau rechizițiile.*

Moderator: *Ofițerii SRI făceau rechizițiile?*

Daniel Dragomir: *da, domnule Ciutacu, ofițerii SRI...*

Moderator: *Și brarii procurori DNA, aia care plâng când îi controlează Inspekția Judiciară doar le semnan?*

Daniel Dragomir: *Brarii procurori DNA le luau, le contrasemnan și le trimiteau la instanță în speranța că onor câmpul tactic se va ocupa în continuare asigurând culoarele necesare pentru obținerea condamnării individului.*

Cu aceeași ocazie, domnul Daniel Dragomir a mai afirmat că „în momentul în care vorbim de ofițeri acoperiți între judecători și procurori, în momentul acela e o încălcare gravă a Constituției care duce la situații despre care vorbești mai devreme”.

.....

Moderator: *în contextul ăsta,.....făceau rechizițiul, dădeau procurorului desemnat de câmpul tactic să se ocupe de el, care îl semna, îl trimitea în instanță și ajungea la judecătorul Y, desemnat tot de câmpul tactic, care îl băga la beci pe fraier. E posibilă construcția asta?*

***Daniel Dragomir:** Nu e numai posibilă, este extrem de concretă. Una dintre posibilități, cum spuneai, o aveți în fața dvs. sunt eu.*

Referitor la atingerea independenței sistemului judiciar, precum și a procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pentru a stabili dacă în urma afirmațiilor domnului Daniel Dragomir, au apărut cel puțin îndoieli cu privire la independența sistemului judiciar, respectiv independența, imparțialitatea și probitatea profesională a procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În conformitate cu art. 133 alin.1 din Constituția României și art. 1 alin. 1 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

Conform art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. Consiliul Superior al Magistraturii dispune măsurile necesare, conform legii.

Hotărârea nr.326/2005 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii prevede la art. 4: Consiliul apără judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de natură să aducă atingere independenței sau imparțialității acestora în înfăptuirea justiției ori să creeze suspiciuni cu privire la acestea precum și că apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor, iar la art. 15 (referitor la atribuțiile Consiliului) prevede: Consiliul are dreptul și obligația să apere independența, imparțialitatea și reputația profesională a judecătorilor și procurorilor. Verificarea aspectelor semnalate se efectuează prin intermediul Inspecției judiciare.

În vederea evitării unor afirmații din categoria celor mai sus prezentate, care prezintă pericolul de a interfera cu activitatea specifică a unei alte puteri în stat, Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delincvenților, adoptată la Congresul VIII al O.N.U. (pct. 4), prevede că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească

atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

De asemenea, în Recomandarea (2000) 19 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală, adoptată la data de 06 octombrie 2000 la cea de-a 724-a reuniune a delegațiilor miniștrilor, la pct. (11) din capitolul „Relația dintre procurorii publici și puterea executivă și legislativă” se prevede că „statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura că procurorii publici își pot efectua îndatoririle și responsabilitățile profesionale fără intervenție nejustificată sau expunere la responsabilitatea civilă, penală sau de alt tip”.

Conform prevederilor pct. 1 și 2 din Principiile de Bază ale Independenței Justiției, adoptate la al VII – lea Congres al Organizației Națiunilor Unite – 26.08-06.09.1985, Milano, și aprobate prin rezoluțiile Adunării Generale 40/32 din 29 noiembrie 1985 și 40/146 din 13 decembrie 1985: 1. „Independența justiției trebuie să fie garantată de către stat și prevăzută în Constituție sau în legislația națională. Este datoria tuturor instituțiilor, guvernamentale și a celorlalte, să respecte și să supravegheze independența justiției. 2. Magistrații vor decide asupra chestiunilor aduse în fața lor în mod imparțial, pe baza analizei faptelor și în acord cu legea, fără nici o restricție și fără a fi obiectul influențelor, incitărilor, presiunilor, amenințărilor sau intervențiilor neobișnuite, directe sau indirecte, indiferent din partea cui ar veni sau pentru ce motiv.”

În raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987, se precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat” – (pct. 75).

În raport de conținutul declarațiilor publice ale domnului Daniel Dragomir, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că în cadrul emisiunii „*Ediție de seară*” din data de 11.09.2017, domnul Daniel Dragomir a depășit limitele admisibile ale discursului public și ale libertății de exprimare, așa cum sunt protejate de dispozițiile articolului 10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, afirmațiile fiind de genul:

- „ În primul rând prezența acestui câmp tactic – eu m-am uitat cu foarte mare atenție pe bilanțurile explicate de Serviciu în 2008 și în 2013, atunci când s-a discutat și despre prezența echipelor operative în care ofițerii direcției juridice din SRI lucrau în mod direct pentru a face anumite activități”.

- sau „ Da, domnule Ciutacu, ofițerii SRI făceau rechizițiile.”

- sau „ Bravii procurori DNA le luau, le contrasemnav și le trimiteau la instanță în speranța că onor câmpul tactic se va ocupa în continuare asigurând culoarele necesare pentru obținerea condamnării individului.”

- sau „ în momentul în care vorbim de ofițeri acoperiți între judecători și procurori, în momentul acela e o încălcare gravă a Constituției care duce la situații despre care vorbeați mai devreme”.

- sau răspunsul pe care îl dă moderatorului care se întreabă „ în contextul ăsta,.....făceau rechizițiul, dădeau procurorului desemnat de câmpul tactic să se ocupe de el, care îl semna, îl trimitea în instanță și ajungea la judecătorul Y, desemnat tot de câmpul tactic, care îl băga la beci pe fruier. E posibilă construcția asta?” și anume „ Nu e numai posibilă, este extrem de concretă. Una dintre posibilități, cum spuneai, o aveți în fața dvs, sunt eu.”

Plenul reține că dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „Baford contra Danemarcei” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”. În cauza „Pager și Oberschlick contra Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”. De asemenea, în cauza „Lavrîc contra României” Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că „procurorii sunt funcționari publici parte a sistemului judiciar, a căror îndatorire este să contribuie la administrarea corectă a justiției” (punctul 34). Conform Curții, „nu există îndoială că într-o societate democratică indivizii au dreptul să comenteze și să critice administrarea justiției și oficialii implicați în înfăptuirea ei. Cu

toate acestea, o astfel de critică nu trebuie să treacă de anumite limite, întrucât este în interesul public ca procurorii, precum și judecătorii, să se bucure de încrederea publicului”.

Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, dorind să promoveze independența sistemului judiciar a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu.

Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor.

Documentul prevede că sensul de „independența judecătorilor” nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

Conținutul acestui principiu constă în obligația executivului și legislativului să se abțină de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea submina independența judecătorilor. Pe lângă toate acestea, se precizează în document, „că nu ar trebui să fie permis grupurilor de presiune să submineze independența sistemului judiciar”.

Potrivit art. 30 alin. 1 și 6 din Constituția României, revizuită, libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Art. 10 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Dispozițiile acestui articol se aplică nu numai informațiilor sau ideilor care sunt primite favorabil sau care sunt privite ca inofensive sau indiferente, ci și acelor care offensează, șochează sau îngrijorează statul sau o parte a populației.

Rezultă așadar că legalitatea și temeinicia actelor întocmite de procurori pot fi verificate numai în cadrul și în condițiile prevăzute de lege, iar nu prin intermediul unor emisiuni sau articole de presă, astfel încât dreptul la liberă exprimare consacrat în art. 30

din Constituție nu poate fi exercitat cu încălcarea principiului independenței magistraților și supunerii lor numai legii.

Potrivit Raportului nr. 6715/IJ/1405/DIP/2017, conducerea Direcției Naționale Anticorupție a precizat că activitatea derulată de procurorii din cadrul direcției și ofițeri din cadrul Serviciului Român de Informații s-a realizat cu respectarea strictă a dispozițiilor Codului procedură penală și a legislației care reglementează organizarea și funcționarea celor două structuri, că ofițerii Serviciului Român de Informații nu au dispus și nu au efectuat acte de urmărire penală în dosarele instrumentate la nivelul direcției, că nu au adoptat soluții sau proiecte de soluții, cu atât mai mult nu au redactat rechizitorii în cauzele Direcției Naționale Anticorupție.

De asemenea, colaborarea între Direcția Națională Anticorupție și Serviciul Român de Informații s-a desfășurat în limitele legii, în sensul că până la adoptarea Deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale, au existat situații în care Serviciul Român de Informații a pus în aplicare autorizațiile de interceptare/mandatele de supraveghere emise de instanțele de judecată, practic au desfășurat doar o activitate tehnică, deoarece procesul verbal de redare a convorbirilor telefonice sau înregistrate a fost întocmit de procurorul de caz sau de ofițerul de poliție judiciară delegat în caz de către procuror.

Chiar în situațiile în care procurorul a desemnat ca beneficiar secundar al autorizațiilor/mandatelor de supraveghere Serviciul Român de Informații sau Direcția Generală de Informații și Protecție Internă (deoarece erau singurele instituții care puteau efectua supravegherea operativă), notele de redare întocmite de către lucrătorii specializați ai acestor servicii nu aveau și nu au calitatea de mijloc de probă.

Această calitate o avea și o are doar procesul verbal de consemnare a rezultatului autorizației/mandatului de supraveghere, care este întocmit exclusiv fie de ofițeri de poliție judiciară ai Direcției Naționale Anticorupție desemnați anume de procurorul de caz, fie de acesta din urmă, cu precizarea că astfel de note de redare se întocmeau doar în cazurile urgente pentru ca procurorul să poată aprecia asupra datelor sau informațiilor, ori pentru a intercepta alte posturi telefonice sau renunța la cele neutilizate.

În prezent, după apariția deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale, toate mandatele de supraveghere au fost și sunt puse în aplicare exclusiv prin intermediul Serviciului Tehnic al Direcției Naționale Anticorupție.

Singurele acte întocmite de către ofițerii Serviciului Român de Informații au fost doar notele de informare care au regim clasificat și nu se regăsesc în dosar decât dacă procurorul de caz a solicitat declasificarea lor, sau unele note de redare a convorbirilor telefonice care nu constituie acte de urmărire penală decât cu respectarea disp. art. 143 Cod procedură penală, respectiv dacă se întocmește proces verbal de redare de către ofițerul de poliție judiciară desemnat de procurorul de caz sau de acesta din urmă.

În consecință, în toate dosarele instrumentate de către Direcția Națională Anticorupție, actele de urmărire penală au fost și sunt efectuate de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul direcției sau de procurori, iar rechizitoriile, ca de altfel toate soluțiile adoptate, au fost și sunt dispuse exclusiv de către procurori.

Plenul reține că Serviciul Român de Informații a reacționat la afirmațiile făcute de către domnul Daniel Dragomir, fost membru al serviciului secret, în emisiunea respectivă, în sensul că „*nu a existat nici un rechizitoriu scris sau elaborat de către ofițeri ai SRI*”.

Într-un amplu comunicat publicat pe site-ul său din data de 22.09.2017, Serviciul Român de Informații a menționat că nu a determinat și nu poate determina modul de finalizare a unei anchete sau a unui proces penal, că în faza de început a urmăririi penale este obligat să transmită informări cu privire la săvârșirea de fapte penale și să acorde sprijin de specialitate la solicitarea organelor de urmărire penală prin punerea de îndată la dispoziție a datelor și informațiilor deținute în legătură cu săvârșirea de infracțiuni.

S-a mai precizat că serviciul nu are atribuții pe linia monitorizării dosarelor penale nici la parchete, nici la instanțe, că până la decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale a existat o colaborare între ofițerii de informații și procurori în limitele legislației în vigoare în legătură cu aplicarea mandatelor de supraveghere tehnică, colaborarea reprezentând o îndeplinire, de către ambele părți, a obligației legale de a-și acorda reciproc sprijin în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege și nu o imixtiune în independența justiției sau a magistraților.

Referitor la „*acoperiții din justiție*”, Serviciul Român de Informații a declarat că „*respectă cu strictețe normele legale care stabilesc incompatibilitățile și interdicțiile funcției de magistrat cu alte funcții publice sau private, respectiv interdicția de a fi lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații*” și Inspekția Judiciară nu are nici competența legală și nici mijloace de verificare a unor astfel de afirmații.

După cum rezultă din comunicatul din data de 18.01.2016, în urma verificărilor efectuate de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, prin instituțiile abilitate, în conformitate cu disp. art. 7 alin 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, la solicitarea Președintelui României din 2015 și a Consiliului Superior al Magistraturii, s-a constatat că „*judecătorii, procurorii, magistrații asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații*”.

Aceeași afirmație, referitoare la faptul că „*SRI nu are și nu va avea acoperiți în politică sau justiție*” a fost făcută și de către directorul Serviciului Român de Informații la data de 25.01.2017.

În consecință, prin prisma celor ce preced, afirmațiile domnului Daniel Dragomir făcute în spațiul public la data de 11.09.2017, în cadrul emisiunii „*Ediție de seară*” (declarațiile fiind preluate ulterior de numeroase instituții media) au depășit limitele admisibile ale discursului public, fiind de natură să afecteze sistemul judiciar în ansamblul său, nu doar imaginea Direcției Naționale Anticorupție, inducând ideea că un judecător s-ar fi pronunțat pe un rechizitoriu întocmit de un ofițer de informații.

Plenul reține că, pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, magistrații au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială capacitatea profesională, integritatea și imparțialitatea procurorilor și judecătorilor.

Declarațiile publice ale domnului Daniel Dragomir au prezentat informații false, fie din necunoașterea atribuțiilor specifice activității procurorilor prevăzute în Codul procedură penală, fie ca dezinformare, prin crearea unor confuzii între actele procurorilor, care au o structură și un conținut specific în baza dispozițiilor legale procedurale și actele întocmite de către ofițerii Serviciului Român de Informații, care se

întocmesc în baza altor dispoziții prevăzute în legislația proprie de organizare și funcționare și nu au valoare de mijloc de probă decât în urma verificărilor dispuse și confirmate prin actele procurorilor.

Astfel de afirmații au condus la subminarea independenței justiției și la slăbirea încrederii opiniei publice în magistrați, putând avea drept consecință o afectare a independenței acestora și pot induce o presiune asupra activității procurorilor, care să le afecteze atât imaginea proprie cât și a instituției.

O asemenea abordare, care nu se poate circumscrie libertății de opinie ca formă de manifestare a libertății de exprimare, este de natură a aduce atingere independenței sistemului judiciar, a defăima corpul profesional al magistraților și de a crea o stare de pericol în raport de specificul atribuțiilor pe care îl are această categorie profesională.

În aceste condiții, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că prin declarațiile publice ale domnului Daniel Dragomir, emise în spațiul public la de data de 11.09.2017 în cadrul emisiunii „*Ediție de seară*” și preluate de mass-media, se aduce atingere independenței, prestigiului și credibilității justiției cu consecința subminării autorității acesteia, inclusiv a sistemului judiciar în ansamblul său.

Pentru considerentele anterior arătate, în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art. 19 alin. 1 pct. 6 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (11 voturi pentru, 8 voturi împotriva),

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Apreciază că declarațiile publice ale domnului Daniel Dragomir, emise în spațiul public la de data de 11.09.2017 în cadrul emisiunii „*Ediție de seară*” și preluate de

mass-media, ce fac obiectul Raportului Inspecției Judiciare nr. 6715/IJ/1405/DIP/2017, sunt de natură să afecteze independența, prestigiul și credibilitatea sistemului judiciar.

Art.4 - Prezenta Hotărâre nr. 1138/31.10.2017 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media.

Data în București, la data de 31 octombrie 2017

Președinte,
Judecător Mariana GHENA

